

Схвалено педагогічною радою

УПШ «Веселка»

Протокол № 5 від 28.08.2025 р.

**Освітня програма ДВ
Ужгородської початкової школи
«Веселка»**

Програми розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі»

Програма складається з двох частин:

- Частина I — від народження до трьох років.
- Частина II — від трьох до шести (семи) років. Програмі надано гриф «Рекомендовано Міністерством освіти і науки України».

Базові ідеї, ключові поняття, наукове підґрунтя Програми Модернізація системи дошкільної освіти України потребує визначення чітких наукових засад, що є її підґрунтям і враховують сучасні цивілізаційні тенденції та особливості змін у державі, базуються на розумінні становлення особистості як мети, результату і головного критерію ефективності освітнього процесу. У основу організації педагогічного процесу дошкільного навчального закладу покладена ідея розвитку дитини, вчення про цінність і сенс життя. Результатом організації цього процесу є доступна віку дитини модель моральної за змістом і активної за формою позиції «Я у Світі». У процесі розвитку відбувається поступове накопичення кількісних змін, які є причиною істотних якісних змін, актуалізують потенційні можливості зростаючої особистості, уможливають формування в неї системи ціннісних ставлень до природи, культури, людей, самої себе. Ключовим поняттям Програми є поняття «здоров'я» як сукупність тілесних, душевних, соціально-моральних складників, що засвідчує стан організму, психіки та свідомості дитини, міру її благополуччя, ступінь урівноваженості з навколишнім середовищем, задоволеності своїм життям, відчуття захищеності й комфорту. Від здоров'я як інтегрального утворення залежать якісні характеристики та динаміка розвитку дошкільника як особистості, його розумова та емоційноволевна сфери, рівень домагань, упевненість у собі, здатність посісти певне місце в соціальній групі, а також баланс фондів його «можу» й «хочу». Буття дошкільника у б світі є новим, важливим вектором організації педагогічної діяльності, об'єктивує необхідність розширення меж освітнього процесу, його «оживлення», надання більшої відкритості, наближення завдань та технологій виховання і навчання

здібностей, базових якостей особистості. Компетентнісний підхід уособлює інноваційний процес у дошкільній освіті, який відповідає прийнятому в більшості розвинених країн освітньому стандарту і пов'язаний із переходом до системи компетентностей у конструюванні змісту та систем контролю якості освіти. Смісл упровадження компетентнісного підходу полягає у створенні умов для формування в дошкільників досвіду самостійного розв'язання доступних віку пізнавальних, комунікативних, моральних та інших проблем. Освітній процес спрямований на плекання в дошкільникові власне людського та виконання трьох основних функцій, які поєднують розвивальні, виховні й навчальні завдання:

- людинотворчу — забезпечувати життєво необхідною системою знань, розвивати пізнавальну активність, актуалізувати природні здібності, формувати поведінкові орієнтації, саморегуляцію, здатність повноцінно виконувати різні соціальні ролі тощо;
- технологічну — формувати вміння, навички, звички, необхідні для гармонійного «вписування» у життя, успішної діяльності різного змісту, складності, виду, умов організації;
- гуманістичну — формувати систему ціннісних ставлень до природи, людей, культури, самого себе; орієнтувати на моральні норми; виховувати інтерес до душевного та духовного світу людей. Опікуючись розвитком особистості, педагог орієнтується на те, що важливими опорами та основними характеристиками продуктивного життя дошкільника є:
 - свідомість — уміння звітувати перед собою щодо бажань, планів, учинків та їх наслідків;
 - діяльність — прагнення більше часу перебувати в активному стані;
 - співбуття з іншими — налагодження «живих» контактів з однолітками та дорослими, рідними та чужими людьми.

Очікувані результати реалізації змісту Програми Прогресивна динаміка змін як результат упровадження особистісно орієнтованої моделі позначається на всіх учасниках освітнього процесу: дітях, батьках, педагогах, керівнику дошкільного закладу. Діти:

- своєчасна поява новоутворень свідомості та особистості;
- збагачення особистісного досвіду, розширення кругозору;
- збалансованість уявлень про себе та продуктивне життя у природному, предметно-практичному та соціальному доквіллі;
- зросла довіра до своїх можливостей, самостійність та впевненість у поведінці;
- компетентна поведінка у відомих та невідомих ситуаціях;

- сформованість потреб реалізувати себе, проявити самостійність, за необхідності підтримати та захистити себе;
- баланс умінь орієнтуватися в нових умовах, адаптуватися та конструктивно на них впливати;
- сформованість психологічної готовності до навчання у школі.

Батьки:

- зросла довіра до педагогічного колективу дошкільного навчального закладу;
- відкритість до контактів;
- задоволеність перебуванням дитини у конкретному дошкільному навчальному закладі;
- зацікавлене ставлення до освітніх завдань та умов їх успішного виконання;
- готовність запропонувати свою допомогу педагогам, взяти участь у житті групи;
- сформованість об'єктивного погляду на можливості та поведінку своєї дитини;
- зросла культура спілкування з працівниками дошкільного закладу.

Педагоги:

- сприяння накопиченню дітьми життєвих вражень, розширенню уявлень про світ та самих себе;
- створення умов для самостійного раціонального способу поведінки дошкільників;
- оздоровлення дітей;
- наближення умов життя дітей у дошкільному навчальному закладі до сімейних;
- уміння визначати зону найближчого розвитку кожної дитини;
- досягнення балансу фізичного, розумового, емоційного, волевого, соціального, морального розвитку дошкільників;
- гуманізація взаємин із дітьми, батьками, колегами;
- зросла особистісна та професійна компетентність;
- самоповага, упевненість у своїх можливостях;
- посилення інтересу до нового, внесення елементів новизни у педагогічну роботу;
- розвинена рефлексія, уміння об'єктивно оцінити себе збоку.
- демократизація взаємодії з педагогами та батьками;
- зросла культура спілкування;
- збалансованість організаційної, педагогічної, управлінської та контрольної діяльності;
- урізноманітнення змісту, форм і технологій просвіти педагогічного колективу та членів родин;

- посилення уваги до психологічної та методичної складових педагогічної діяльності;
- удосконалення вміння реалізовувати диференційований підхід;
- упровадження в управлінську діяльність елементів дослідництва, експериментування.